

دیده بگشا ای به شهدِ مرگِ نوشتِ رضا
دیده بگشا بر عدمِ ای مستیِ هستیِ فزا
دیده بگشا ای پس از سوء القضا حسن القضا
دیده بگشا از کرم ، رنجورِ دردستان ، علی
بحرِ مرواریدِ غم ، گنجورِ مردستان ، علی
دیده بگشا رنجِ انسانِ بین و سیلِ اشک و آه
کبرِ پُستانِ بین و جامِ جهل و فرجامِ گناه
تیر و ترکش ، خون و آتش ، خشمِ سرکش ، بیمِ چاه
دیده بگشا بر ستم ، دراین فریستان ، علی
شمعِ شبهای دژم ، ماهِ غریستان ، علی
دیده بگشا نقشِ انسانِ ماند باجامی تهی
سوخت لاله ، مردِ لیلی ، خشک شد سرو سهی
زاگهی مانِ جهلِ ماند و جهلِ ماند از آگهی
دیده بگشا ای صنمِ ای ساقیِ مستان ، علی
تیره شد از بیش و کم ، آینهٔ هستان ، علی